

Myslím, že Slovinsko se příští rok změní, protože prvního ledna se dostaneme do Schengenu a měníme všechno, a příští rok budeme mít v Ljubljane Evropský parlament. (Ano.) A potřebuji změnit mnoho věcí. Protože jiní lidi, kteří jsou v Evropském parlamentu, nemohou přijít, přijedou do Ljubljany s rodinami. Proč nemohou přijít? Slovinsko je velice mladá evropská země. (Ano?) a všechny zákony nejsou... Ještě pozměněny podle evropských. Ano, ale pracují velice rychle. Z toho důvodu někteří členové parlamentu nemohou přijít, protože nemají víza a všechny náležitosti. Ano. Ale všechno se zařídí včas, žádný problém. (Žádný problém?) Ani například Maďarsko, víte? Maďarsko se již měnilo podle Evropy, ale pořád tam máte hraniční přechody a to všechno, rozumíte? Je to pohodlné, ale nemám to ráda. Mám ráda otevřené hranice. Chtěla bych, aby každá země byla jako dům souseda. Nemám ráda představu vězení. Každopádně vám děkuji a děkuji vašemu prezidentovi za pozvání.

Je dobrý. Chtěla bych podpořit dobrou vládu, ano? A on se zdá být velice dobrým mužem a také filosoficky založeným. On je také ne jenom vegetariánem. Je také praktikujícím a jeho úroveň je vysoká. V pořádku, co dále. Já myslím, ve srovnání s mnoha dalšími prezidenty. Mním tím, že on je jedním z těch několika nejvyšších mezi nimi, dobře? Cokoliv, co je velice vzrušující a nové, dobré? Ale tak moc mě to těší, že Spojené státy uvažují o stažení. Všichni teď doporučují stažení jednotek, můžete tomu uvěřit? Tak rychle se to mění. Jen před několika týdny, chtěli poslat do Iráku více jednotek. A nyní je chtějí stáhnout. (Ano.) Mír je blíž, než si myslíme, než si myslíte a podle výzkumu je svět každopádně mírumilovnější než kdy předtím. Jestliže nesledujete Supreme Master TV, nemohu vám pomoci. Takže musíte sledovat, jestli chcete být informováni. Sledujte Supreme Master TV, dobrá? To je vše, co vám mohu říct. (Ano.) Chci vám jenom říct, že jsme velice vděční za velkou pozornost, kterou nám v Evropě věnujete, že cestujete takovou dálku

a jste koupila toto místo a že jsme měli příležitost mnohokrát vás tady vidět. Děkujeme mockrát. Rádo se stalo. Stojí to za to, má cenu to dělat pro vás, pro mír ve světě, ano? Evropa potřebuje pomoc. Jak vidíte, říká, že lidi mají stále ještě strach, ve svém podvědomí, za svojí myslí, válka je stále ještě živá, strach z války stále ještě ovlivňuje naši psychickou pohodu. Takže musím s tím něco dělat, ne? Ano, dělala jsem pro to něco již v Americe, v Číně, po celou dobu, nyní tady, v Evropě. Fajn, alespoň zatím jsme v pořádku. Máme dost místa, ne? Jste v pořádku? Mám na mysli... (Ano.) Protože místa je málo, a mnoho místa se zabralo pro personál. Cítíte se pohodlně? (Ano.) Víte, jestliže jste unaveni, lehnete si kdekoliv. Můžete meditovat tolik, kolik můžete. Je to pro vás dobré. Jste silnější než si myslíte. Můžete meditovat celý den, celou noc, skutečně. Mohli byste to dělat. Ale jestli jste unaveni, jděte prosím v tichosti ven, procházejte se trochu dokola nebo se projděte na čerstvém vzduchu a pak se vraťte a opět meditujte.

Nebo jestli se obáváte,
že rušíte sousedy,
pak meditujte
někde poblíž vedle
schodiště.
Ale nedělejte to všichni
za tímto účelem,
jenom abyste mohli sedět
na schodech.
Udělejte to jenom
v případě potřeby.
Musíme být čestní
sami k sobě, protože jinak
se nemůžeme zlepšit. Ano?
Ano, mluvím o kvalitě osoby,
nemluvím o světcích.
Kvalita čestnosti,
ctností, krásy, vlídnosti,
to jsou zatím všechno lidské
kvality.
Kvalita světce závisí
na úrovni, na které
se nacházíte.
Ne jenom váš vzhled,
ne jenom vaše chování.
Dobrá? Ale nejdříve
buďte dobrým člověkem.
Buďte čestní, laskaví,
dobří, pomáhající,
nesobečtí, dobrá?
V pořádku. Dobrá, další!
Mistryně, mám tolik otázek,
na které se chci zeptat, ale
mám obavu se ptát,
protože jsou to otázky
jenom lidské úrovně.
Nevadí, nevadí.
Ptejte se.
Dnes je otevřený dům.
Dobře. Nejdříve Mistryně,
k tomu, jak jste říkala dříve,
že máme být k lidem milí.
Já se skutečně snažím
a usiluji o to
a mnohokrát s tím bojuji.
Mnohokrát
se mi to daří,
ale mám takové sklony
ve své povaze, že jsem
velice netrpělivá vůči lidem

a zvláště, když jsou
neschopní
(Rozumím.) a nejsou rychlí.
Když lidi
mají schopnosti a přitom
jednají skutečně hloupě,
tak já prostě... (Rozumím.)
Postrádám toleranci
a zcela ji můžu ztratit.
Snadno se kvůli nim rozčílím
a skutečně se mi to přihodilo
na cestě sem,
jak jsem přicházela k letadlu,
úplně jsem ztratila
(S kým?) trpělivost
se zámečnickem.
(S kým?) Se zámečnickem.
Se zámečnickem!
Je to cizinec.
Ne, ne úplně cizinec,
chci říct, že
není zdejší,
má firmu
a jednoduše
nevyřídil zakázku
a stalo se to
právě před mým odletem.
(Rozumím.) Velice jsem se
na něj rozzlobila.
(Rozumím.)
A pak jsem musela
samozřejmě tu věc
řešit a cítila jsem se špatně,
že jsem na něj křičela a...
Je to hotovo, skončeno, jen
to nechte být. Co se dá dělat?
Ale musíte
být pozorní,
jestli se na někoho
rozzlobíte,
musíte nést
jejich karmu,
je to špatné jenom pro vás.
Nikdo vás z ničeho
neobviňuje.
Vina vzniká tím, že
jeho karma se přeneso na vás.
(Rozumím.) Ne proto, že
nemáte právo
se rozzlobit. (Rozumím.)

Ne proto, že
jste byla zlá. (Jasně.)
Možná jste měla právo,
protože on byl špatný,
je schopný
a měl by dělat svoji práci,
ale nechtěl,
nebo, víte, byl jenom líný
jako mnoho jiných lidí.
Třeba jenom neodvádí
skutečně dobře svoji práci,
protože chce rychle vydělat
peníze, ale nepracovat dobře.
Kohokoliv
by to rozzlobilo,
máte na to právo.
Ale když se na někoho
rozzlobíme, znamená to,
že pravděpodobně
od nich přebereme
nějakou karmu, to je vše.
Ublížíte sobě, to je vše.
(Jasně.) Dobře?
Pak další věc, o které
jste se zmiňovala, Mistryně,
se týkala podezíravosti.
I tu nějakou budu mít.
Vypadá to tak, že jsem
podezíravá
ohledně mnoha věcí
a někdy si to dokonce
ani neuvědomuji, ale moje
chování mě z podezíravosti
usvědčuje.
Jednou asi před deseti léty
jsem vám napsala
dopis a já...
Před deseti léty
a stále si to pamatujete!
Prosím, já jsem to všechno
již zapomněla. Můj bože!
Ale již tehdy, v té době
jste mě varovala, že
moje podezíravá mysl
mě může brzdit v mém
praktikování a myslím, že to
skutečně tak je a já prostě
nevím, jak to mám změnit
nebo jak se toho zbavit.
Ale i v běžném životě

mě to ovlivňuje, jako
například když mám přítele
a on mi řekne,
že mě miluje.
Já mu nevěřím,
podezírám ho ve své mysli.
Tak jaký má pak smysl
mít přítele?
Je to hloupý příklad,
ale je dobrý pro ilustraci.
Dobře, já rozumím.
Nebo možná máte pravdu.
Možná vás nemiluje.
No tak co na tom?
Víte, možná
podezíravost má dvě příčiny.
Za prvé možná máte
podobné sklony
ve své mysli
a proto pochybujete
o jiných lidech.
Nebo možná osoba,
vůči které máte nedůvěru,
má skutečně tu špatnou
vlastnost. Možná je to proto,
že v minulém životě
jste byli spolu
a on vás podvedl,
a tak se zdá, že jste
podezíravá. Jenže vy víte,
že on je ten typ,
který není důvěryhodný.
Rozumíte mi? (Jasně.)
Nebo vy sama
nejste důvěryhodná a pak
si myslíte, že ten druhý
je stejný, takže jsou tady
dva nebo tři druhy
podezíravosti.
Buď máte pravdu,
nebo sama máte tu vlastnost,
nebo karma
z minulého života
vás uvnitř varovala,
že máte pravdu,
že té osobě se v citech
nemá věřit.
(Fajn.) Dobrá.
Takže zjistíte, co to je, nebo
na to celé zapomeňte,

nebo nemějte přítele.
Jako já. Bavím se,
mám dobrý život.
Cestuji dva dny, jenom abych
viděla mnoho kluků a děvčat,
a pak jedu sama domů.
(Dobře.) K čemu mít přítele?
Můj bože.
A Mistryně, jak se to
promítne zpětně
do mého praktikování,
protože myslím, že jsem
se léta skutečně
snažila.
Pak se netrapte.
To nevádí, ať je to jakkoliv.
Jenom si toho nevěšmejte.
Zapomeňte na to,
jinak vás to bude otravovat.
Přeříkávejte Svatá jména.
Mistryně, přece mám ještě
jednu hloupou otázku.
Můžu ji položit? (Řekněte ji.)
Léta
jsem neměla přítele
a pak nakonec
jsem si přece jednoho našla
a beznadějně jsem se
zamilovala, ale také mě to
zranilo. Proč?
Protože jsem ho přestala
milovat tak silně.
Rozešli jsme se, protože
jsem se nemohla povznést
nad to, že doma
jí maso. Skutečně
jsem s tím bojovala.
Rozumím.
A on nechtěl být k ničemu
nucen.
Samozřejmě že ne, jasně.
Tak jsme se domluvili,
že se rozejdeme
v lásce a ...
(To bolí.) To bolí strašně.
Dobře, nuž
nyní je to již za mnou.
Již odešel pryč a ...
(Všechno je za vámi?) (Ano.)
Tak proč se mě teď ptáte?

Protože
je tady nový přítel.
Je tu nový přítel?
A ten samý problém.
Ale nyní
máte nového přítele?
A nový problém?
Jaký problém nyní?
Nuže, myslím, že
problém je stejný.
Miluje maso.
Myslela jsem, že to už
máte za sebou?
Ne, ne,
toto je nový přítel.
Ten nový také jí maso!
On také jí maso
a moji bratři a sestry
z okruhu mých přátel,
z našeho Centra, rozumíte,
oni všichni říkají,
že to nikdy nebude fungovat.
Jak to můžete vědět?
On se může změnit.
Lidi se pořád mění.
Kdo to předpovídal?
Nechte ho být.
Jestli někoho milujete,
tak ho nechte být.
Víte, já se také
zlobím na svoji labuť.
Již jsem vám to říkala,
o té divoké labuti,
protože odhání
jiné kachny a jiné husy
a také jiné labutě
a tak tam nemám
dost jiných druhů.
Ale jakmile vidím, jak
přichází a dívá se na mě
a chce jídlo,
já hned zapomínám.
Řeknu: „Dobrá, tady máš.“
Nepomůžete si, aby jste
neviděli něco,
co není v souladu s tím,
co se vám líbí.
Ale láska, to je
jiná kapitola.
Je to mým osudem

být normální člověk?
Myslím, vdát se,
mít děti, nebo mám jen...
Nejsem psycholog, rozumíte?
Říkala jsem vám to často,
nejsem věštec,
ani nechci být.
Rozhodujte o svém životě,
dělejte to, co cítíte,
že je správné.
Ale protože
jste rozbolavělá
z mnoha vztahů,
myslím,
že nejste typ
na usazený život
v manželství. Dobrá?
Já také!
Také si myslím. Já myslím.
Nejsem si jistá, víte?
Protože já nejsem vy,
rozumíte?
Takže myslíte sama za sebe.
Dělejte, co chcete dělat.
Ale jakmile se vdáte
a máte děti a vše ostatní
je to velký, (Problém.) velký
život. Velká zodpovědnost.
Nejsem si jista, že jste
na to připravena, víte?
Takže si na to dejte čas.
Buďte chvíli sama,
přemýšlejte o tom, víte?
Protože teď,
to ještě necítíte,
nevíte jaké to je, rozumíte?
Takže, pozorujte kolem sebe
a poznáte jestli je někdo
šťastný, dobře? –
jako žili šťastně až do smrti,
něco takového –
studujte okolí a uvidíte,
jestli máte stejné pocity,
stejně situace,
jestli to unesete, nebo ne.
Dobrá? Je to pěkné
snít si o romanci
a tom všem,
ale jestli chcete ode mne,
abych vám řekla pravdu,

manželství ve skutečnosti
není vhodné pro lidi.
Rozumíte?
(Ano.) Protože
máme svobodnou vůli.
Ve skutečnosti jsme zrozeni
být svobodní.
A jen protože
někdo spí
s někým,
to ještě neznamená,
že musíte být spolu takto
svázáni.
Můžete, jestli jste
ochotni to udělat,
ale jak jednou podepíšete
ten papír, protože
společnost teď dělá z
manželství povinnost,
někdy to
vztah rozbije.
Dostane vás to pod tlak
povinnosti, místo
ochoty láskyplně se
podílet na životě a
vše ostatní dohromady,
stane se to povinností.
Takže mnoho románek
po svatbě končí.
Předtím byli v pořádku
společně jako přítel,
přítelkyně, bezstarostní,
každý se staral
o svůj život a sem tam
se potkávali,
nebo zůstali spolu.
Na tom nezáleží,
ale jakmile
podepíšou ten papír a
stane se to manželstvím,
rozpadne se to. (Ano.)
Rozbije se to.
Takže, si nejsem jistá –
každý je jiný, že?
Ale většina lidstva ve
skutečnosti není uzpůsobena
na manželství.
Mnozí z nich nejsou
vhodní na manželství –
manželství

keré provozujeme,
druh manželství,
keré po nás společnost
v této době vymáhá.
Víte co tím myslím?
Tento způsob manželství,
to je to
o čem teď mluvím.
Nemluvím o celoživotním
emočním sdílení, keré
dovoluje vztah.
To ne, to není to, víte?
A to je
skutečné manželství. Dobře?
Ale dnešní manželství
je jako:
„Dobře, když mě miluješ,
měl by jsi si mě vzít.“
A potom: „Když si mně
vezmeš, měl by si se
o mě postarat.“
A to všechno.
Je to velmi namáhavé
a pro lidi velký nátlak.
A jak vůbec může, někdy
romance vzkličít v takové
atmosféře?
Víte co myslím?
(Ano.) Ano? Dobrá.
Když podepíšete oddávací
list,
tak někde vzadu v mysli,
cítíte něco jako:
„Výborně, tak to máme.“
„S tímto mužem, nebo
ženou to musí být navždy,“
a lidská přirozenost
cítí strach.
A také někteří muži,
bohatí muži a ženy přemýšlí:
„Pane Bože, kdo ví, možná
se s ní budu muset podělit
o polovinu svého
majetku, když to
nebude klapat.“
Je to spousta
pozorností pro lidský
mozek, o co vše se může
člověk obávat.
Oni to tak nechtějí,

to jenom mysl
je tak trénována
dělat si takové starosti,
a přátelé budou říkat,
rodina bude říkat:
„Má tě pro peníze,
jde po tvém jmění,
a bla, bla, bla.
A: „Ale ne, víš,
já nevím, jestli
to děvče vypadá dobře.“
Protože někteří žárliví
přátelé, žárlivý nápadníci
jsou vždy připraveni
dát špatnou radu
a pak se to zaznamená
ve vašem podvědomí
a bude to ovlivňovat
vaše manželství
den po dni.
Někdy nevěříte té osobě
říkající negativní věci
o vašem manželovi,
ale vtiskne
se to do mysli a pak
každá malá věc, kterou
říkal přeroste
v podezření, které vám říká:
„Možná má
ta osoba pravdu.
Podívej co dělá,
možná je to způsob, jak
to dělá, jak mě
do toho dostat,
nebo mě dostat do poměru
ve snaze dostat moje peníze.“
Nebo něco podobného.
Manželství je pro mnoho
lidí velmi namáhavé.
Manželství, tak jak se
teď uskutečňuje je pro lidi
velmi namáhavé.
Můj Bože, nevím jestli
se na mne někdo nenaštve
když to říkám.
Pravda je vždy lepší,
Mistryně.
Pravda je vždy lepší?
Ano, já vím.
Ale, dvě osoby, když

jsou oddaní jeden druhému
skutečně oddaní,
citově
a jste si tím jisti,
pak by to mohlo fungovat
velmi dobře.
Ale většina lidí
si jistá není.
Když, například,
jestliže jste neměla
partnera po dlouhý čas
a zkusíte to
s někým
na první pohled, pak se to
může rozpadnout velmi brzy.
Víte, protože
budete příliš hluboko ve své
nově nalezené emocionální
i fyzické radosti a pak
zapomenete hledět obezřetně
na sebe navzájem.
A potom později,
až to vyprchá,
den za dnem
trochu odezní, je
to velké zklamání.
To je to proč lidé říkají
láska je slepá.
Dobrá. Další, miláčku.
Mám manžela
a děti.
Po té, co jsem přestala jíst
maso, oni ho postupně
přestali jíst také.
Nicméně, mladší děti
stále chtějí maso
a já nevím,
co s tím mám dělat.
Doma vaříme vegetariánské
jídla, ale děti
stále chtějí maso,
ty mladší.
Fajn, Češka. Moc hezké.
Ona řekla, že
má manžela
a 4 děti
a že starší děti
jedí vegetariánsky,
ale ty mladší, chtějí,
potřebují maso.

Chtějí ho.
Neví, co s tím
může dělat.
Nuže, možná později,
až vyrostou,
můžete s nimi pomalu začít
mluvit, každý den trochu.
Dejte jim čas.
Ano, možná jsou ještě příliš
mladé. Nechápu. (Asi jo.)
Dobře? Pomalu, ano?
Jestli neposlouchají,
pak nevadí.
Spoléhejte na svoje
mateřské instinkty.
Řekněte: „V tomto domě
jsem já vaší matkou.
Já jsem šéf. V mém domě
jezte, co vám navařím,
a jestli chcete
jíst venku,
je to váš problém.
Počkejte, až vyrostete,
nebo jděte ven
a jezte, co chcete.
Jestli máte peníze,
jděte ven
a kupte si, co chcete.
V mém domě
já navařím a vy budete jíst.“
Nebo: „Počkejte
až vyrostete,
vyděláte si vlastní peníze
a koupíte si maso sami.“
Ale také s láskou
a pomalu jim vysvětlíte
škodlivé účinky masa
a ukažte jim
milující zvířata a zeptejte
se jich: „Chtěl bys je
zabít na maso?“
Nenavádím vás, aby jste
ukazovala dětem násilí,
ale možná potřebujete
názornou ukázkou,
jak jsou zvířata
porážena. Zeptejte se u PETY
(Lidi pro etické zacházení se
zvířaty). Jděte na
PETA.org .

Mají skutečně názorné filmy o tom, jak jsou zvířata zabíjena, a možná je to pohne k soucitu a ony se také změní. Dobře? Použijte všechno, mnoho věcí dohromady. Fajn. Děkuji. Protože mnoho dětí, když to shlédnou, řeknou: „Ne, ne, nikdy nechci takto zabíjet. Nikdy nebudu chtít, aby byla zvířata takhle zabíjena. Nikdy je již nebudu chtít jíst.“ A dodržíjí to. Jen jim to ukažte. Dobře? Ukažte jim škodlivé účinky masa, kolik lidí umírá ročně kvůli masu a jak musí zvířata kvůli masu trpět. Kolik lidí má kvůli masu rakovinu? A jak to působí na celou planetu? Ukažte jí všechny dokumenty, o kterých víte. Ano? (Děkuji.) Děkuji. Rádo se stalo. Je to těžké, ale bude to všechno chápat. Je inteligentní. Dobrá. Ukažte jí všechno a řekněte jí, že toto je lepší volba. Jestli ne, pak řekněte: „Já jsem vaše matka v tomto domě, já vařím a vy budete jíst, co já navařím. Jestli to nechcete, počkejte až vyrostete, vydělejte si peníze a pak jezte maso. Jste svobodní.“ Dobře?

Další věc, láska k dětem. Nejdřív všechny dokumenty, pak láska a logika, a jestli to nezabere, pak ji to takto tváří v tvář řekněte. Fajn. „V tomto domě rozhoduje matka, co je dobré pro děti, a to až dokud nevyrostou.“ Dobře? Takhle. Ano. Ahoj, Mistryně. (Ahoj.) Já Vás tak miluji, ale jenom jsem chtěla říct, že Vám velice, velice děkuji. Chci se poděkovat za láskyplnou Master Television. Dívám se na ni každý den. Je to pro mě skutečně velice, velice nádherné. Ano, věřím. Děkuji, děkuji. Pracuji na tom každý den. Každý týden se dívám na mnoho těchto dokumentů. Rozumíte? (Ano.) Které mi posílají a já posílám mnoho věcí zase jim, rozumíte. (Ano.) Spolupracuji na tom. Dokonce i moje dcera tu televizi velice miluje. Proč nenecháte svoji dceru dívat se na televizi? Nechte je dívat se na Supreme Master TV, ne? Ano? Dobře. Děkuji mockrát! Není zač. Rádo se stalo. Jsem ráda, že se vám líbí. Pracuji na tom velice pilně. Velice pilně. Musím na tom pracovat velice pilně. Skutečně

doufám, že se vám líbí. Děkuji. Je to hodno mého úsilí. Další. Někdo? Haló, Mistryně. (Haló.) Bude to otázka (Kde jste?) ohledně požehnání. Tady. (Dobrá.) O požehnání. (Ano.) Všichni víme, že jakoukoli práci děláme, dokonce když jdeme do ulic rozdávat letáky, či něco jiného, jakoukoli práci pro Boha nebo dokonce pro sebe, pro naši planetu, dostaneme nějaké požehnání. Avšak, kdekoli se s vámi osobně setkáme, jako nyní, dostaneme mnohem více požehnání, a problém je jak nedostatečné je naše „zažívání“ pro přijetí celého požehnání. Budu trochu konkrétnější, mohu-li. Po Thajsku (konferenci) jsem snad meditoval 40 dnů, po setkání v Thajsku. Meditoval jsem doma a viděl jsem se obestřeného požehnáním a poté pomalu, pomalu všechno požehnání zmizelo. Tak, že jen třetina, jedna třetina z něj zbyla. Což mě rozčílilo. Říkal jsem si, „Jak se to stalo? Kam se podělo všechno to požehnání? Chci to požehnání zpět!“ (Chápu.) „Chci to požehnání zpět!“ (Ano.) Takže jsem pochopil, že ve

své mysli musím
něco změnit.
Musím. Způsob
uvažování, či tak něco,
a poté jsem to změnil. (Ano.)
Nevím, co jsem udělal,
ale všechno požehnání se
mi vrátilo. (Skvělé.)
Mohla byste mi tedy říci,
co se mi asi podařilo změnit,
co musíme udělat,
jak změnit svou mysl.
Jak jste změnil svou mysl?
Musíte si toho být vědom.
Nevím,
co se mi podařilo změnit.
Co jste dělal?
Myslím s ohlednutím zpět.
Nic, jen jsem chtěl
zpět to požehnání, (Dobrá.)
ale vím,
že jsem musel něco udělat.
Nevím, co se mi podařilo
změnit.
Dobrá, co jste dělal poté?
Co jste dělal poté?
Něco zvláštního?
Ne, nic.
Takže co děláte,
prostě nic?
Neděláte
nic jiného? (Nic moc.)
Nebo jste nemeditoval více?
Ano, nejspíše,
trochu více meditování.
Možná kvůli
rozhodnutí
chtít to zpět.
Možná jste
chtěl velice upřímně
požehnání nazpět.
Možná jste to nedostal
samozřejmostí.
Skutečně, opravdu, si
užíváte požehnání a
znáte rozdíl,
když to ztratíte
a upřímně jste se modlil
dostat to nazpět.
Dokonce když jste na sebe

byl naštvaný,
ale byla to upřímnost
a to je to,
jak jste to poté dostal zpátky.
Jelikož jste opravdu věděl,
že to skutečně chcete.
O měsíc později
jsem jednou spatřil
Quan Yin Bodhisattvu,
či Bodhisattvu
Avalokitešvara
s otevřenýma rukama,
s tisícem otevřených rukou.
A myslel jsem si, nejspíše,
že se musíme změnit,
naše přemýšlení,
...mnohem více dávat.
Ano. (A to je...)
Nesobecký, prostě být
nesobecký, více nesobecký.
Nepodmíněně. Ano.
(Dobrá.) Říkám vám,
bezpodmínečná láska je
velice povznášející síla.
Musíte se snažit být,
ale nemohu vás to naučit.
Nemohu.
Musíte to udělat
sami.
Nemohu vás nutit
do bezpodmínečné lásky,
pak řeknete,
„Dobrá, dávám toto s
bezpodmínečnou láskou.“
Ale to není ono. To není ono.
Musí to být skutečné
od srdce.
Pokaždé, když provedete
něco nepodmíněně,
skutečně nepodmíněně,
bez přemýšlení nad
odměnou, jen pro příjemcův
prospěch, dostanete
bezprostředně mnoho...
nějaké zjevení,
či dobrou vizi, či
požehnaný nápad, či se
vám odhalí něco, co vám
doposud nebylo odhaleno,
nebo ucítíte požehnání,

blaho, nebo štěstí
od božské ochrany,
či božské milosrdnosti.
Pocítíte to.
Nemohu vás to naučit.
Jen vám mohu říci, aby jste
takový byli, ale nemohu vás
to naučit. Záleží to na vaší
karmě. Záleží to na vašem
rozhodnutí být dobří.
Záleží to na
vašem rozhodnutí
dostat požehnání,
které jste ztratili.
Jste-li opravdu takto
rozhodnutí, vaše mysl se pak
změní také automaticky
a stanete se pak
nepodmíněným v jednom
bodě, nebo budete
nepodmíněný
z tohoto bodu.
A váš život se poté
změní. Chápete?
Všechny tyto řeči jsou o
bezpodmínečné lásce, ale
nemohu vám k ní pomoci.
Dokonce vám vaši
nepodmíněnou lásku nemohu
ani věnovat, jelikož je vaše.
Použijete ji, či ne,
to je na vás.
Bezpodmínečná láska je
když to děláte
bez přemýšlení, že jednáte
nepodmíněně.
Ano, jen to děláte
automaticky
a Nebe bude
soudit za vás, víte?
Zkuste být aspoň nesobečtí,
kdykoli.
Trénujte se, tak, že
se to jednoho dne stane
dokonce realitou,
stane se to přirozené.
Len vytrénujte sami seba
v každém nesebeckom
konání, ako len môžete.
Náhodná láskavosť, o ktorej

som vám tiež hovorila.
Neurobila som to preto,
že chcem požehnanie z Neba,
od Boha, viete to sami.
Urobila som to preto, že to
prináša potešenie ostatným,
a cítim to, čo cíti ten človek.
Povedzme, pretože
sa dokážem stotožniť
s tým človekom –
„ako by som to bola ja“.
Viem všetko: nie je to tak,
že som senzibil,
nie ako: „Fajn, mám
tretie oko. Vidím to.“
Nie je to
ten druh poznania,
o ktorom hovorím.
Viem všetko o tom,
ako sa cíti pokladnička
v supermarkete
celý dlhý deň,
keď hýbe rukou,
viete, berie
niečo ťažké
ako veľké balenie
veľkých fliaš s minerálkou,
musí to vziať, naskenovať
a preložiť na druhú stranu
a niekedy
to niekomu musí
znovu vložiť
do plastovej tašky.
Alebo niečo zdvihnúť,
aby to zosnímala a podobne,
robí to celý dlhý deň.
Viem to. Viem,
že je to pre ňu bolestivé,
ale nie každý to vie,
aj keď je to
pre vás očividné,
ako vaša ruka tu,
nevedeli by ste to.
Ale ja to viem,
preto vám hovorím,
že viem všetko.
Viem, ako sa cíti taxikár
vo svojom každodennom
živote plnom hluku,
aby uživil dve deti

a dal ich na vysokú školu.
A ešte manželku,
ktorá zostáva doma.
A dokonca pomáha nejakým
príbuzným v Kosove,
či v Afrike, či kdekoľvek,
odkiaľ to vlastne pochádza.
Veľa taxikárov, ktorých
som stretla, sú cudzinci
z krajín mimo Európy
Takže viem, ako sa cíti,
jednoducho to viem.
Takže mám pochopenie
so všetkými týmito ľuďmi.
Preto vám hovorím,
že viem všetko. Takýmto
spôsobom ich milujem.
A čokoľvek im dávam,
je len čistá láska,
aby som ich život urobila
lepším aspoň v ten deň.
Rozprávam sa s nimi,
spýtam sa, ako sa cítia
v tejto krajine
a oni mi povedia všetko:
„Ach, je to veľmi ťažké,
jazyk, keď som prvý krát
prišiel, bolo to veľmi ťažké
a aj teraz sa tu stále cítime
ako cudzinci.
Ľudia nás nepovažujú
za Francúzov,
nepovažujú nás
za Angličanov...“
Povie mi všetko
o svojich emóciách,
o rodinných problémoch
a o svojich pocitoch
prisťahovalca, všetko.
A som si istá, že potom
sa bude cítiť oveľa lepšie.
Viete?
Cíti sa uvoľnený.
Nie je to len dýško,
čo mu dávam,
dávam mu svoju lásku,
moje chápané uši,
zdieľam s ním pochopenie
voči nemu,
pretože viem,

aký je a čo cíti.
Jednoducho to viem.
Nechcem sa
vám chváliť a hovoriť,
že je to nejaký druh
bezpodmienečnej lásky,
ale ono to je druh
bezpodmienečnej lásky.
Robím to jednoducho
pre nich, nie pre seba.
Niekedy by som tam radšej
sedela v tichosti
a meditovala,
aj to by pre neho bolo dobré.
Ale praktická pomoc
pre neho bude, keď
sa s ním len porozprávam
a dám mu aj dobré dýško
a recitujem sväté mená
vždy, keď sa nerozprávame
alebo keď nemeditujem.
Alebo ho nechám rozprávať
a ja len meditujem.
Áno. Ale počúvam, viete?
On vie, že počúvam
a to mu pomáha.
Napríklad tak. Takže
čokoľvek robíte pre ostatných
len s tým úmyslom,
aby sa cítili lepšie,
pre ich vlastné šťastie,
to je bezpodmienečná láska,
ani vás len nenapadne
nejaká odmena z Neba
alebo požehnanie, kvôli
bezpodmienečnej láske.
To je bezpodmienečná láska.
Ale musíte to urobiť,
musíte sami seba vytrénovať.
Máte to v sebe.
Ste Boh.
Ste božskí.
Ste od Boha.
Prinajmenšom máte nejakú
kvalitu od Boha.
Vy tým ste,
iba sami seba vytrénujte,
dobré? Vytrénujte sa
do týchto božských šľapají,
kráčajte tým smerom

a potom sa pomaly
rozpomeniete:
„Áno, je to tak,“
a jednoducho to robíte
automaticky.
Jednoducho si nemôžete
pomôcť, len proste cítite
lásku ku všetkému,
ku každému stvoreniu,
ktoré stretnete. Viete,
milujem všetky zvieratá,
ktoré vidím okolo seba,
veveričku, kačky.
Och, v mojich očiach
sú také krásne,
sú také nádherné, nádherné.
A oni prichádzajú
každý deň klopať
na moje dvere kvôli jedlu.
Oni ale klopú
s nevinnosťou dieťaťa
a s dôstojnosťou
Božieho tvora.
Nevyzerajú ako žobrák.
Kráčajú s hlavou vysoko,
prichádzajú k mojim dverám,
očakávajú, že dostanú lásku,
vedia, že majú lásku,
preto sú veľmi sebavedomé,
majú veľmi sebaistý postoj.
Neprihádzajú žobrať
o jedlo. Nie, nie, nie.
Vedia veľmi dobre,
čo k nim cítim
a čo odo mňa dostanú
a sú veľmi sebavedomé,
že dostanú len
čistú lásku, úplnú úctu
a nič iné.
Skutočne si ich vážim,
preto prichádzajú
tak krásne, ako králi.
A tak niekedy žartujem.
Namiesto
„vojvoda odniekiaľ“ poviem
„Káčer z Trstinova“,
napríklad, Trstie,
Stebielka, sú ich tony.
Tony trstia
pri mojom jazere,

preto ich volám
„Káčer z Trstinova“.
Alebo namiesto vojvodkyne
ich volám Kačky,
(v angličtine to znie rovnako
ako vojvoda a vojvodkyňa)
Káčer a Kačka z Trstinova.
Alebo husy, viete,
dám im nejaké
kráľovské meno.
Mám okolo seba len
kráľovskú rodinu.
Mám celú krajinu
plnú kráľovskej rodiny.
Krásny Oddiel,
viete, „Sir“ taký
a „Vojvodkyňa“ taká,
a Princezná taká
a Princ taký,
pretože oni sa tak správajú.
Neprihádzajú ku mne
ako žobráci,
ani ako deti
čakajúce na matku,
ale ako Božie tvory,
ale s čistou
nevinnosťou dieťaťa –
nepochybujú o tom,
že ich budem milovať,
a že im dám jedlo.
Nemajú o tom v mysli
žiadne pochybnosti,
a nie sú nijako „pokorené“,
nemajú ponížené pocity,
keď im niečo dávam.
Cítia, že je to normálne,
jednoducho ako láska
preukazovaná fyzicky,
napríklad chlebom,
obilím
a podobne,
ovocím alebo šalátom.
Milujú šalát,
niektoré z labutí,
jedľa šalát. Viete?
Alebo lucernu,
pretože niekedy
pestujeme lucernu
a dávame im ju,
alebo šalát alebo špenát,

podobné veci.
Požiadala som niekoho,
aby urobil prieskum,
čo majú radi
a potom im to dal.
Oni ale neprihádzajú
ako žobráci,
necítia sa zahanbené, nie!
Absolútna dôstojnosť.
Krásne, krásne.
Ak teda dávate niečo
s bezpodmienečnou láskou,
ten človek alebo tá bytosť,
ktorá to prijíma,
sa necíti zahanbená,
necíti sa ponížená,
necíti sa ako
žobrák alebo príjemca.
Necíti nič také.
Cíti len, že to je láska.
Láska, šíriaca sa láska,
šíriaca sa láska,
cirkulujúca láska,
vzájomne pôsobiaca láska,
nemajú ten pocit,
že potrebujú tento chlieb
alebo že potrebujú to dýško.
Nič také,
len sa cítia šťastní.
A cítia zároveň dôstojnosť,
pretože im to nedávam
s postojom darcu,
taxikárovi ani nikomu inému.
Dávam to s úctou,
a vážim si ich.
Takže zvieratá cítia úctu,
a aj ten človek,
ktorému dávam čokoládu
alebo dýško, sa cíti ctený,
pretože predtým
sa uistím, viete,
dokonca ani človek
necíti veľa,
uistím sa, že vedia,
že ich práca je dobrá,
že si vedú dobre,
že im veľmi pekne ďakujem
za to,
že udržiavajú letisko čisté,
za veľmi dobrý odvoz,

za veľmi čistý taxík,
za jeho trpezlivosť
keď takto každý deň jazdí,
a za to, že je takým dobrým
otcom, ktorý zarába, aby
sa postaral o svoju rodinu.
Dávam mu vedieť, že
si zaslúži to, čo mu dávam.
Že len dostáva to,
čo si zaslúži.
To isté.
Pretože ľudia
nemajú taký veľký inštinkt
ako zvieratá, takže
im musím veľa vysvetľovať.
Ale vážim si jeho prácu.
Bez taxikára,
aj keby som mala
milión dolárov,
dokážem prejsť stovky míľ?
Nič vám nepomôže,
ak tam taxikár nie je.
Preto sa najskôr uistím,
pomocou rozhovoru,
že tomu všetkému rozumejú.
Nevysvetľujem, nepoučujem,
len sa s ním rozprávam
a on má pocit,
že ho rešpektujem.
To isté so zvieratami.
Vedia, že ich rešpektujem
a milujem ich tak veľmi.
Preto jednoducho prichádzajú
s prirodzenou dôstojnosťou,
čakajú tam,
alebo zaklopú na dvere,
alebo prídu ku dverám
a povedia to psovi.
Niečo také.
Cítia sa veľmi prirodzene.
Takže bezpodmienečná láska
spôsobí to, že sa ľudia
cítia dôstojne,
že si to zaslúžia, že sú
milovaní a to je to, čo by
sme mali ľuďom poskytnúť.
Nielen peniaze
či láskavé slová,
ale má to takýto vplyv,
ak to zameníte

za skutočnú lásku
a úctu, dobre?
V poriadku. Veľmi pekne.
Chcem povedať,
veľmi pekná spoločná
diskusia. Niečo ďalšie?
Vďaka vám
môžem takto rozprávať,
ináč sa nemôžem takto
rozprávať sama so sebou.
Áno, brat,
pokračujte a potom vy.
Často robím toto,
niečo, o čom ste predtým
hovorili,
(Bezpodmienečné činy.)
takže možno v supermarkete
kúpim tri čokolády
a všetky ostatné veci,
potom mi tá dáma povedala:
„Tieto čokolády
sú veľmi dobrej kvality.“
Okamžite som jej jednu dal.
To je dobré.
Bol som v záhrade
a trhal som nejaké ruže
do svojho domu a videl som
nejakú pani tam na balkóne,
a povedal som jej:
„Chcete jednu?“
(Chcete jednu?)
Áno a dal hned som jej ju dal
a odtrhol som si inú.
Fajn, možno preto
sa vám vracia požehnanie,
pretože si ho zaslúžite.
Ďakujem pekne.
Dobre teda,
nemôžem vás to naučiť.
Musíte to urobiť sami,
a možno to už robíte,
takže to je dobré.
Je to niečo, čo mnohí z vás
robia, myslím si.
Takže to je dobre,
pokračujte v tom.
Aj keď to najskôr bude
robiť úmyselne,
len v tom pokračujte, aspoň
to prinesie úžitok ostatným,

a neskôr
sa to stane automatickým,
nebudete o tom ani uvažovať.
Všetko potrebuje tréning,
tak ako jazda na bicykli.
Najskôr si musíte ublížiť,
odrieť si kolená,
naraziť si lakety,
často krátko spadnúť,
ale neskôr na ňom
jazdíte automaticky, dobre?
Dokonca sa postavíte
na sedadlo a zvládnete nejaké
triky, ak budete pokračovať.
Keď trénujete, stanete sa
v tom vynikajúci.
Áno? Vidíte? Takže
vy už máte lásku vo svojom
srdci, len ju znovu použite,
znovu sa vytrénujte, naučte,
ako túto lásku používať,
širiť ju, dávať ju.
Čím viac dáte,
tým viac lásky máte.
Je to skutočne tak.
A nemôžete prestať,
neskôr nedokážete prestať,
milovať všetko, čo vidíte.
Vy to už teraz robíte,
už začínate
viac milovať ľudí,
milovať kvetiny,
milovať všetky zvieratá,
viac než ste milovali
predtým, pretože ich
teraz vidíte inými očami,
osvietenými očami,
milujúcimi očami svätca,
a do istej miery
už svätcami ste –
iná úroveň svätosti –
preto len pokračujte,
zvyšujte to.
Pri každej príležitosti
preukázať lásku to urobte.
A potom ju budete mať,
a potom celá láska
bude znovu vše objímajúca
a vy znovu získate všetku
svoju bezpodmienečnú lásku,

znovu celú vec na 100%.
A takto to dokážete,
takto získate
viac požehnaní, dobre?
Nie preto,
že to robíte kvôli požehnaniu,
bude to jednoducho
len automatický výsledok.
V poriadku. Ešte niečo,
bratku? (Nie.)
Nie, to je všetko? (Stačí.)
Stačí, dobre, fajn.
Nechám ostatných ľudí.
Ďalší.
Majsterka, to je moja otázka
o tom, čo ste práve povedali,
kde je tá čiara?
Ako dokážete rozlíšiť,
čo je skutočne dávané
bezpodmienečne,
a kedy keď začnete dávať,
tak je to vlastne
narušovanie ich karmy?
(Narušovanie karmy koho?)
Např. člena rodiny.
Ak môžem použiť seba ako
príklad, Majsterka mi žehná
nesmierne, finančne,
a mnoho mesiacov dozadu,
kedy som mala tak veľa,
že som sa o to jednoducho
podelila buď s členmi rodiny
alebo s niekým iným,
a podobne.
Ako ste to zdieľali?
Niekedy som
niečo kúpila,
ako naposledy na seminári
na Formose (Taiwan)
som kúpila členom
mojej rodiny
všetky vaše šperky,
takže každý jeden dostal
nejaký šperk.
Nemusí to byť šperk,
to je veľmi drahé.
Áno, viem.
Myslela som si,
že stále máte dlh!
Mám dlh,

ale mám tiež...
Ak máte dlh,
spláťte najskôr ten dlh.
A ak chcete niečo kúpiť
pre členov vašej rodiny,
nemusíte kupovať šperky.
Veľká časť môjho dlhu
je splatená, Majsterka,
a väčšina je pod kontrolou.
Stále to nie je v poriadku?
Veľká časť môjho dlhu je...
Splatená?
No, povedala by som 50%,
alebo 60% majetku
spláca samo seba,
takže to sú obligácie
na majetok. (Fajn.)
Je to aj tak
odo mňa hlúpe?
Rozumiem.
Ako hypotekárne listy,
však? (Áno.)
Dobre. To je v poriadku.
Čokoľvek zaplatíte,
zaplatíte. Je to v poriadku.
Príkladom môže byť to,
keď má niekto
vo vašej rodine problém,
prosia vás o peniaze
a vy im pomôžete.
Iste, keď požiadali,
tak im pomôžete.
A nebránite tak ich karme?
Alebo nezasahujete do nej?
No,
buď zabránite ich karme
alebo budú na vás nahnevaní.
(Áno.) Alebo budete cítiť
vinu, že ste im nepomohli.
Áno, vina je to,
čo cítim.
Tak či tak,
nezískate na tom.
Dobre. Takže by ste len
pomohla, ak sa to dá?
Áno, urobte čokoľvek,
čo cítite, že je správne
v danom čase. (Dobre.)
A ak cítite, že správne je
nedat', tak nedajte.

Ak ten človek chce ísť von,
piť alkohol, hrať hazard
a znovu o tie peniaze prísť,
tak mu ich nedávajte,
napríklad.
Povedzte: „Musíš napraviť
svoj život, ak chceš,
aby som ti pomohla.
Nemôžem ti pomáhať,
aby si sám seba ničil.“
Potom máte právo
odmietnuť,
ak sa ale napraví,
ak sa stane lepším,
a nebude to viac robiť,
a potom bude chcieť
stáť na vlastných nohách,
bude potrebovať niečo
na začiatok,
vtedy bude čas pomôcť mu.
Například tak, áno?
Urobte to, čo cítite,
že je správne.
Myslela som si,
myslím podarovať šperky,
bolo by to pre nich
také nesmierne požehnanie,
že by skutočne nezáležalo
na dlhu,
ktorý budem mať.
Je chyba
takto uvažovať?
Rozumiem. Nie, nie, nie.
Chcem povedať,
že môžete kúpiť iné veci,
ktoré sú menej drahé.
Šperky sú drahšie, áno?
Iba to som tým myslela.
Je mnoho vecí: napríklad
taká šatka alebo, len...
neviem čo.
Uterák. (Rozumiem.)
Áno, CD s piesňami,
čokoľvek, čo je lacnejšie.
Podľa vášho rozpočtu.
Chcem povedať,
že záleží na vašej situácii,
nemusíte kupovať
len šperky.
Rozumiete mi? (Áno.)

Čokoľvek cenovo dostupné,
áno, alebo len buďte
v ich blízkosti,
už aj to im prinesie veľa
požehnaní, dobre?
Áno, ďakujem vám.
Fajn, niekto ďalší?
Anglicky hovoriaci alebo
Európan, dobre? A poobede
sa budem venovať Číňanom
a Aulačanom (Vietnamcom),
áno? (Dobre.)
Jedna vec v danom čase,
dobre? Poprosím, fajn, dobre.
Zdravím, Majsterka,
mám vlastne
niekoľko otázok.
Ako skupina
robíme film
o kmeni v Kolumbii.
(Čo?) Kmeň.
Kmeň, áno.
A ich život je ohrozený,
museli opustiť
svoje územie,
kvôli bojom
medzi armádou
a povstalcami,
partizánmi
a my sa snažíme urobiť film,
aby sme verejnosti
podali správu o ich situácii.
Kto vám povedal,
aby ste urobili film?
Jeden náš priateľ tam bol
natáčať nejaký film,
nabierať materiál,
pretože
ten kmeň je takmer neznámy,
tá tradícia
je úplne neznáma.
On je lekár.
Šiel tam s ďalším priateľom.
Robíte teda film, aby ste to
ukázali verejnosti.
Áno, pracujeme na tom.
Ste filmári, áno?
Nie, učíme sa to
priamo na tomto, (Dobre.)
na tomto projekte

a pracujeme...
Takže aká je otázka?
Otázka je,
že tam budú šamani
z toho kmeňa.
Liečiteľia z tohto kmeňa
prídu do Európy
a budú robiť
obradu Ayahuasca,
a rada by som sa dozvedela
váš názor
na Ayahuasca,
na túto rastlinu,
ktorá rastie na ich území,
ktorá je pre nich posvätná.
A z ktorej sa učia,
z ktorej pochádza
ich spojenie s Bohom
podľa ich mytológie.
Takže to je moja otázka,
či by som to mala považovať
za drogu
alebo to vyskúšať,
keď prídu?
Oni užívajú drogy?
Nie, toto je jedna rastlina.
Rastliny.
Halucinogénne rastliny.
Je to návykové?
Nie je to skutočná skúsenosť.
Majú skúsenosť
ale nie dlhodobo.
Áno, viem.
Je to návykové?
To neviem.
(Nie, nemyslím si.)
Ako to viete?
Nevyskúšali ste to.
Nie, ale poznám
ľudí, ktorí to vyskúšali.
Spýtali ste sa ich?
Áno. A pokiaľ viem,
nie je to návykové.
A čo chcete,
aby som povedala?
Ja tú vec ani nepoznám.
(Dobre.)
Najskôr to musím vyskúšať.
A potom,
ak sa stanem závislá,

tak vám poviem:
„Nie. Toto je veľmi zlé,
prosím neskúšajte to,“
ale ináč
nebudem vedieť,
čo vám povedať.
Tú vec, na ktorú sa ma
pýtate, som ani nevidela.
A ani by som
ju nechcela vyskúšať.
Mám svoje vlastné veci,
tak prečo mám skúšať niečo,
aby som získala videnie,
keď už videnie mám
bez čohokoľvek?
Čokoľvek, na čom závisíme,
aby sme získali vízie,
je závislá vec. Myslím si.
A preto je ich tradícia taká,
aká je.
Nepopieram to,
nehovorím nič,
ale prečo mám
byť na čomkoľvek závislá,
aby som získala niečo,
keď nemusím byť
na ničom závislá,
a získať čokoľvek?
Sedíme tu a nepotrebujeme
žiadne rastliny,
nepotrebujeme huby,
nepotrebujeme marihuanu.
Vôbec nepotrebujeme
nič z toho
a máme kontakt s Bohom,
máme vízie Boha.
Takže prečo mám vôbec
skúšať čokoľvek iné?
Rozumiete mi? (Áno.)
To, čo som vám dala, je to,
o čom viem, že je najlepšie.
Dobre. Môžem hovoriť
iba o tom,
to je to najlepšie, pretože
je to oslobodené od všetkého:
zadarmo, bez peňazí,
bez závislosti
na čomkoľvek, čo nemáte.
Povedzme, že už viac
nebudete mať tú rastlinu,

potom bude Boh preč.
Povedzme, že vám poviem
fajn, vy si vezmete tú rastlinu
a zakaždým uvidíte Boha.
Povedzme, že už viac
tú rastlinu nebudeme mať
alebo ju všetku zje krava.
Stane sa to a tá krava
uvidí každý deň Boha
a my viac neuvidíme nič.
Oni nerastú tak rýchlo,
viete, tie rastliny,
trvá to nejaký čas,
a medzitým, ak zomriete,
stratíte Boha.
Všetko, čo vás učím,
sama uprednostňujem, áno?
(Áno.) Pretože je to nezávislé
na akomkoľvek prostriedku,
na komkoľvek, na všetkom.
Povedzme, že ma ani
neprídete navštíviť,
zostanete doma,
aj tak budete mať
svoje požehnanie a vízie.
Akurát ma z času na čas
chcete vidieť,
a to je v poriadku.
Sme priatelia
a niekedy sa navštívime,
to je normálne.
Aj vo svete
sa ľudia niekedy znovu
stretávajú ako priatelia,
absolventi školy,
študenti vysokej školy,
z času na čas
sa stretávajú,
raz za rok, alebo podobne,
takže aj my z času na čas
stretneme,
pretože sa máme radi, nie?
A je tiež zábava prísť,
jesť a sedieť, jesť a sedieť.
Ale nie je to preto,
že ste závislá
na tomto jedení a sedení.
Ani nemusíte sedieť,
aby ste mali vízie.
Aj doma,

len tak kráčate
a tiež máte vízie.
Je len stabilnejšie sedieť,
to je všetko.
A dokonca ani nepotrebuje
vankúš.
Len je to pohodlnejšie.
Nezávisíte na ničom,
aby ste mali Boha,
pretože vy ste Boh.
Urobíte, je len to, že sa znovu
prehodnotíte, vytrénujete,
aby ste si spomenuli, kým ste
a to je to, čo vás učím.
O ničom ďalšom
nechcem hovoriť
a nechcem vás to učiť,
nechcem nič hovoriť.
Dobre? Hovorím len
dobré veci.
Zlé veci a ostatné veci,
ktoré nepoznám,
alebo nie sú veľmi priaznivé,
o nich nerozprávam. Na čo?
Nevyjadrujem sa k ničomu,
čo nesúvisí s tým,
čo vás učím.
To, čo vás učím,
som už vybrala.
Skúšala som iné veci
a vybrala som: táto je dobrá.
Poskytujem vám ju,
pretože je skutočne nezávislá
na všetkom, nielen zadarmo,
ale aj bez závislosti,
závislosti, však? (Áno.)
Nezávislá, úplne nezávislá.
Pretože vy ste
slobodný duch,
nemusíte sa spútať
vôbec ničím,
ste slobodní, to ste,
vy už ste Boh:
len sa na to musíte
rozpomenúť, dobre?
Takže to je to najlepšie
učenie, si myslím.
Čokoľvek iné
nepoznám. Dobre?
O čomkoľvek inom

nebudem rozprávať,
nechcem mrhať časom!
Mojím a vašim časom.
Aj môj čas je veľmi cenný.
A váš čas je tiež cenný.
Však? (Dobre.)
Fajn. Dobre! Ďalší.
Ľudia jedia všeličo,
pijú všeličo, aby získali vízie,
ale predstavte si,
že už viac nebudeme mať
ten nápoj a to jedlo,
že ich potom stratíme.
Dobre, chcete pokračovať
v meditácii alebo
si chcete trochu oddýchnuť?
Oddýchnuť.
Prišli sme sem navštíviť vás.
Ďakujem vám, Majsterka.
Nemáte za čo.
Aulacké (vietnamské)
jedlo? (Áno.) A tieto
sú tiež chutné? (Áno,
sú veľmi dobré, Majsterka.
Všetko je dobré!)
Skvelé. A je toho dost?
(Áno.) Každý deň,
máte dost jedla?
(Áno.) A je jedlo dobré?
Dobré. Áno.
Nesťažujete sa?
(Nie!) Dobre.
Dobří ľudia, dobré jedlo.
Na Supreme Master TV
majú program, ktorý sa volá
„Dobří ľudia,
dobrá práca“.
Tu je to: „Dobří ľudia,
dobré jedlo.“
A pekné, pozrite na to!
Čerstvé kiwi, čerstvé jablko,
môj Bože, neviem,
či tak dobre meditujete,
ale jete skutočne dobre.
Jete tak dobre.
Fajn. Dobrú chuť!
Ďakujem vám, Majsterka.
Je dobré, že dnes
jeme v 2 skupinách.
(Áno.) Ináč keď prší,

nemôžeme jesť vonku.
Dobre, uvidíme sa neskôr.
(Ďakujem, Majsterka.)
Nemáte za čo.
Naozaj s radosťou.
A ak ste hladní,
v záhrade je šalát.
Čerstvý. Dobre?
Pripravený na odtrhnutie.
Rada by som sa tam pozrela,
je to skvelé, nie?
Aj keď ho nezjeme,
vyzerá pekne, nie?
V záhrade. Vidíte?
Chce niekto
nejaký zjesť? Páči sa vám?
(Oni si už vzali.)
Už si vzali. (Áno.)
Ešte ho nie je veľmi veľa
ale vyzerá skvele,
taký pekný.
Je krásny, nie?
(Veľmi pekný.) Taký skvelý.
(A rastie veľmi rýchlo.)
Rastie rýchlo, samozrejme.
Vidíme to. (Za pár dní.)
Ľahké. Je to ľahké.
mali by sme to robiť vždy,
pretože to je ľahké
a vyzerá to pekne.
Vyzerá to aj tak domácky.
(Budeme mať všetko.)
Môžete pestovať
aj iné šaláty, nielen tento,
všetky možné veci,
vyzerá to pekne
a je to bio. (Áno.)
A rastú tu zemiaky
a zeler,
skvelé!
Páči sa mi taký štýl.
Páči sa mi,
vyzerá to domácky.